

Kinnarilaiset haastattelivat lukiolaisia Järjen mediapajalla – Minkälaista lukio on?

Kinnarin koulun kakkosluokkalaisten pääsivät viime viikolla tutustumaan haastattelun tekemiseen. Kakkosluokkalaisten pohtimiin kysymyksiin vastasivat Kevin Sarinko, Heikki Tervanen, Lauri Hyvärinen sekä Eevi Kesker.

Heikki Tervanen

Millä vuosiluokalla olet?

Kolmannella

Mitä olette tykänneet lukiosta?

Mukavaa, kun on saanut itse tehdä.

Missä päin lukiota yleensä opiskelet?

Lukion käytävillä, koska kotona ei pysty keskittymään.

Mitä harrastat?

Uintia ja partiota.

Onko lukio muuttunut sen jälkeen kun aloitit?

On tullut uusia kalusteita, kuten sohvia, ja opettajatkin ovat vaihtuneet talossa.

Minkälaista lukiossa on?

Helppoa, jos tekee töitä.

Mistä ruuasta pidät?

Kouluruuista paras on kinkkukiusaus.

Onko lukiossa vaikeaa?

Jos ei keskity tunneilla tai läksyissä niin on.

Onko lukion tilat hyvät?

On hyvät. Mukavan avarat verrattuna muihin kouluihin, ei vaikuta mielisairaualalta.

Millaista lukiossa on?

Hyvä meininki ja yhteishenki.

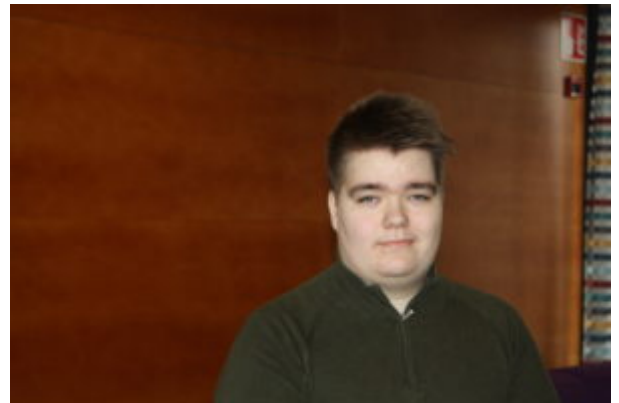
Onko lukion tehtävät vaikeita?

Välillä haastavia, mutta ilman haasteita ei kehittyisi.

Kuinka pitkiä teidän tuntinne ovat?

Tuntien pituus on 75 minuuttia.

Lauri Hyvärinen

Millä vuosiluokalla olet?

3. vuosiluokalla.

Mitä olette tykänneet lukiosta?

Opetus on ollut hyvää, sellaista mitä täältä tultiin hakemaan.

Missä päin lukiota yleensä opiskelet?

Toisessa kerroksessa, matemaattisia aineita.

Mitä harrastat?

En harrasta paljoa mitään, logiikka-ongelmia.

Onko lukio muuttunut aloittamisesi jälkeen?

En ole paljoa huomannut mitään, sähköistäminen nyt päälimäisenä mielessä.

Minkälaista lukio on?

Opiskelua.

Mistä ruuasta pidät?

En oikein osaa sanoa, olen kaikkiruokainen.

Onko lukiossa vaikeaa?

On ollut hankalampaa kuin aikaisemmissa opinnoissa, mutta kyllä niistä selviää.

Onko lukion tilat hyvät?

On hyvät tilat, mukavat penkit ja niin edespäin.

Millaista lukiossa on?

Vapaa tunnelma ja mieluisa olla.

Onko lukion tehtävät vaikeita?

Vaihtelee, osasta selviää melko nopeasti, osa ottaa huomattavasti enemmän aikaa.

Kuinka pitkiä päiväsi ovat?

1-6 oppituntia.

Eevi Kesker

Onko lukiolla kivaa?

On kivaa.

Ovatko lukion kokeet rasittavia?

On ne hieman, mutta kun tarpeeksi lukee niin ei jännitä.

Onko lukion ruoka hyvää?

Lukiossa on tosi hyvää ruokaa.

Itse syön kasvisruokaa, varsinkin se on hyvää.

Miksi aloitit taitoluistelun?

Aloitin ihan pienenä, koska tykkäsin luistelusta. Nyt haluaisin takaisin jäälle, kun pikkuveljeni aloitti luistelun.

Onko taitoluistelu kivaa?

Kyllä on.

Kuinka kauan olet harrastanut taitoluistelua?

9 vuotta.

Ovatko taitoluisteluharjoitukset rasittavia?

Eivät ole, mutta kyllä niissä hiki tulee ja pitää tehdä

kunnolla töitä – varsinkin ennen suuria näyttöksiä.

Onko kivaa olla taitoluisteluopettaja?

On kivaa kun pääsee katselemaan, kun lapset onnistuu jäällä.

Tykkäätkö lapsista?

Kyllä tykkään, teidän kanssa on tosi kivaa.

Käytkö taitoluistelukilpailuissa?

En enää, mutta olen kyllä käynyt.

Oliko kilpailuissa hyvää ruokaa?

Itse asiassa siellä ei ollut ruokaa, vaan aina piti tuoda omat eväät mukaan.

Onko tuleva taitoluistelunäytöksemme mielestäsi hyvä?

On.

Kevin Sarinko

Mitä harrastat?

Harrastan laulua ja pianonsoittoa.

Mitä olet pitänyt lukioista?

Pidän siitä, että lukiossa on niin paljon vapauksia. Saa valita niitä aineita, joita itse haluaa opiskella ja tehdä niitä asioita, jotka itseä kiinnostaa.

Mikä on lempiaineesi?

Englanti ja musiikki.

Millaista lukion ruoka on?

Se on parempaa kuin peruskoulussa. Tänäpäin varsinkin oli hyvää ruokaa.

Millaisesta musiikista pidät?

Kuuntelen aika lailla kaikkea laidasta laitaan, mutta eniten ehkä poppia ja jazzia.

Oletko laulupoika?

Kai minä sitten olen, en nyt tiedä että mikä on laulupojan määritelmä.

Oletko esiintynyt lukion lavalla?

Olen, monta kertaa.

Mikä on hittibiisisi?

Ehkä Whitney Houstonin "I have nothing".

Onko sinulla tyttöystävää?

Ei ole.

Oletko koskaan luntannut keneltäkään?

Olen. Mutta älkää te tehkö niin.

Haastattelut tekivät Aava, Viivi, Essi, Enni, Saana, Eden, Pinja, Salma, Sanni, Noora ja Saimi.

Järvenpään lukiossa kevään 2017 evakossa olleet Kinnarin koulun kakkosluokkalaiset pääsivät tutustumaan Järjen mediapajassa lehtitoimituksen erilaisiin aspekteihin muun muassa valokuvaamalla, kirjoittamalla, haastattelemalla ja piirtämällä sarjakuvia.

Tulevaisuuden ammattilaiset

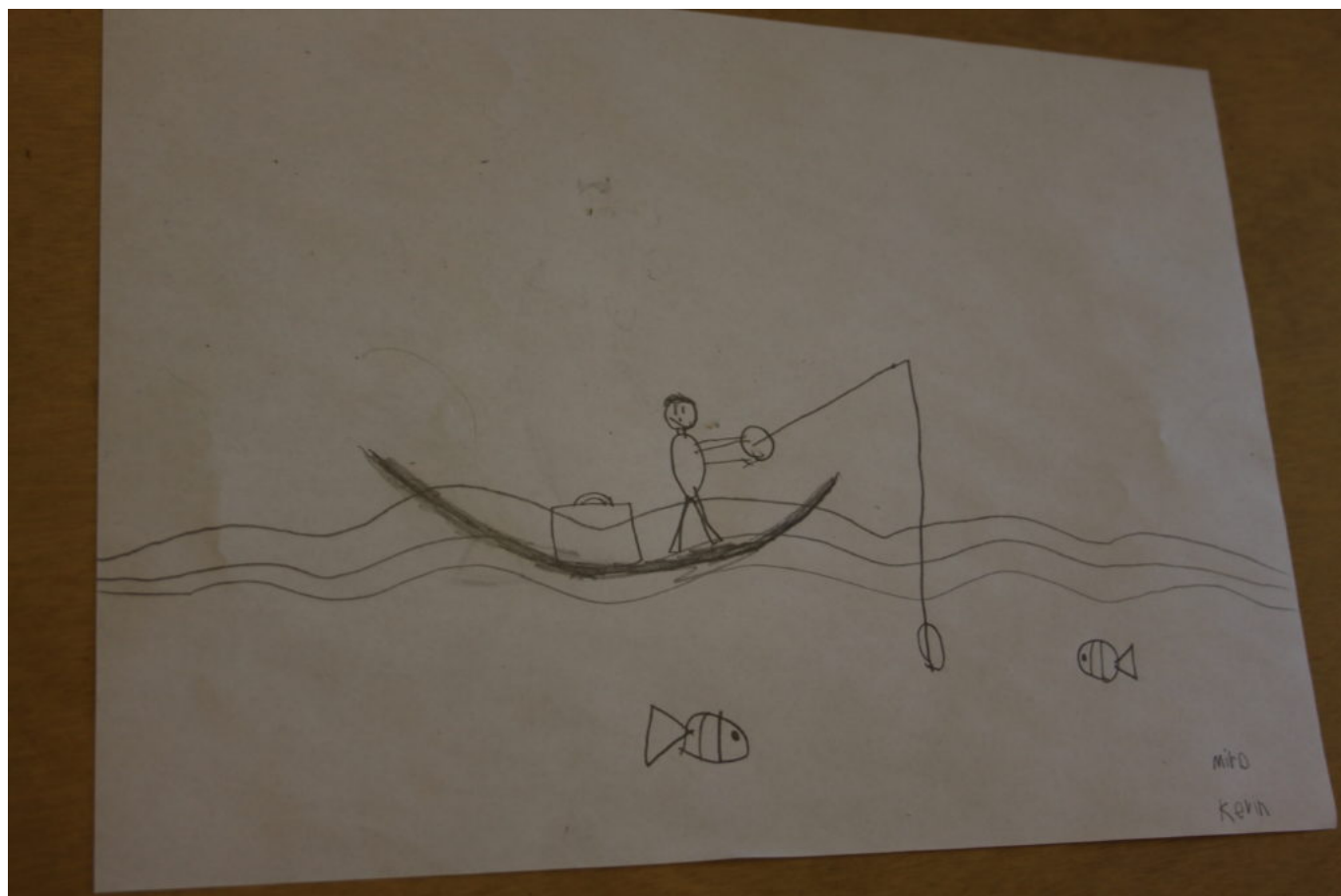
Monella lukiolaisella ei ole vielä abivuonnakaan suunnitelmia tulevaisuudelle, mutta onneksi Kinnarin koulun kakkosluokkalaisilla ideoita riittää. Kakkoset kirjoittivat tulevaisuuden ammattihaaveistaan ensin paperisen version, jonka jälkeen he vielä kirjoittivat ajatuksensa sähköiseen muotoon Järjelle julkaistavaksi harjoitellen samalla tietokoneella kirjoittamista.

Joni

Haluaisin olla leipuri tai työntekijä leipurin työssä, jotta voin tehdä kaikenlaisia herkkuja ja leipoa kaikille muille herkkuja ja pullia. Haluaisin olla leipuri, koska minun isosiskoni on myös leipuri. Ja leipurina voi saada herkuista rahaa!

Aaretti

Olen Aaretti ja haluaisin olla ninja isona, koska haluaisin olla supersankari tai melkein supersankari. Voisin myös olla tutkija sen takia, koska minä tykkään todella paljon eläimistä. Minä en halua olla vanhana perustutkija vaan eläintutkija.

Miro

Haluisin olla isona kalastaja, koska se on hauskaa. Olen kalastanut yhden kerran ja odottanut kaloja. Haluisin myös olla isona kokki, koska tykkään tehdä äidin kanssa ruokaa.

Jessi ja Aada

Me haluaisimme olla isona leipureita, koska leipurit tekevät paljon leivoksia ja leipurit tekevät hyvää työtä. Leipominen

on hauskaa, mukavaa ja rentouttavaa. Me olemme hyviä leipomaan ja leipomisessa saa käyttää paljon mielikuvitusta sekä keksiä erilaisia leivoksia. Me olemme aina haaveilleet leipurin työstä ja me leivomme kotonakin paljon kavereiden sekä vanhempien kanssa. Leivoksien koristeleminen on kivaa vaikka vähän sotkuista. Kuitenkin tykkäämme koristella erilaisia leivoksia. Me haluamme hyvät työpaikat Amerikasta.

Järvenpään lukiossa kevään 2017 evakossa olleet Kinnarin koulun kakkosluokkalaiset pääsivät tutustumaan Järjen mediapajassa lehtitoimituksen erilaisiin aspekteihin muun muassa valokuvaamalla, kirjoittamalla, haastattelemalla ja piirtämällä sarjakuvia.

Päätoimittajan taival – Aliisa Rantasen tarina

Aliisa Rantanen aloitti Järjessä toimittajana vuoden 2014 lopussa ohjaavan opettajan, **Marjaana Svalan** innostamana. Ei mennyt aikaakaan, kunnes Rantanen aloittikin jo operatiivisena päätoimittajana. Vuoden loppuun mennessä päätoimittajan pesti oli siirtynyt kokonaan hänelle.

Rantasen taival Järjessä ei alkanut aloittavalle toimittajalle kaikista helpoimmalla tavalla. Lokakuussa 2014 silloinen Suomen ulkoasiainministeri **Erkki Tuomioja** vieraili lukiolla, ja jonkun oli tehtävä siitä uutinen.

Jlkoministeri vieraili lukiolla

Perjantaina 31. lokakuuta ulkoministeri Erkki Tuomioja vieraili lukiolla puhumassa ajankohtaisista asioista.

Yksitoista päivää myöhemmin Järven tuoreille nettisivuille ilmestyi lähes kahdeksansataasanaa, yksityiskohdilla varustettu luomus Ukrainan tilanteesta ja ulkopolitiikasta.

Aliisa pääsi myös vaihtamaan pari sanaa Tuomiojan kanssa, jota hän kuvaileekin erittäin mukavaksi henkilöksi.

ALIISA RANTANEN

- Syntynyt 1998
- Tuusulasta
- Järvenpään lukiossa 2014 – 2017 (syksy)
- Päätoimittajana 27.4.2015 – 8.2.2017
- Pyrkii opiskelemaan elokuvataidetta
- Tulossa mediadiplomi
- Suunnitelmissa kuvisdiplomi
- Vapaa-ajalla lenkkeilee ja haaveilee reissaamisesta
- Aikoo lukion loppupuolella matkata Kauko-Idässä pari kuukautta

Päätoimittajarumba alkoi virallisesti 27. huhtikuuta 2015.

Aikaisempi päätoimittaja **Henry Hedborg** ja apulaispäätoimittaja **Hanna Kuusisto** siirsivät pestin Aliisalle.

Hän valitsi apulaispäätoimittajakseen **Vilhelmiina Virtasen**. ”Ollaan oltu pitkään hyviä ystäviä, ja tiedän että Viltsulla

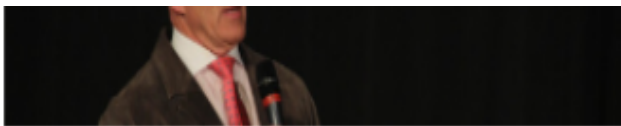
äidinkieli sujuu erinomaisesti”, perustelee Aliisa.

Visiona Aliisalla oli juuri valmistuneiden nettisivujen ehostus digitiimin voimin sekä mainonnan ja Järjen toiminnasta innostuneisuuden lisääminen.

Toimitus onkin aikaisempaa suurempi, eli voidaan varmuudella sanoa, että Aliisa on visioissaan hyvinkin onnistunut.

Ensi syksynä valmistuvan Aliisa Rantasen mielestä kaikki jutut ovat olleet kivoja Järjessä.

Jutuista mieleenpainuvin oli kuitenkin entisen Yhdysvaltain Suomen-suurlähettilään **Bruce Oreckin** haastattelu. Keskustelu Oreckin kanssa käytiin englanniksi. Lisäksi haastattelutilanne oli muista poikkeava, hektinen.

UUTISET / VIDEOIT 20 MARRAS, 2015

Ex-suurlähettiläs haluaa lisää luovuutta

Yhdysvaltojen entinen suurlähettiläs Bruce

Oreck piti Areenalla puheen peloista ja

riskinotosta. Yleisen kysymystuokion jälkeen

keskustelu jatkui vielä onettaianhuoneen

”Haastattelu jäi hyvin mieleen, koska Oreckin maailmankuva oli erilainen. Oreck oli ylipäättään hieman erilainen haastateltava.”

Aliisan mielestä parasta on ollut nähdä, kuinka uudet opiskelijat ovat lähteneet mukaan lehden tekoon ja löytäneet oman paikkansa toimituksesta.

Vaikeuksiakin on tullut. Julkaisutekniset asiat, taitto-ongelmat, juttuaiheet ja haastateltavien saaminen tulevat ensimmäisenä mieleen Rantaselle.

IHMISET 11 JOULU, 2014

Maahanmuuttaja tai Suomessa syntynyt: ihmisiä kaikki

”Esimerkiksi *suvaitsevaisuusviikkoon* liittyvä haastattelu oli hankala toteuttaa, koska haastateltavia ei meinannut löytyä”, Aliisa kertoo.

Lopulta löytyi kuitenkin neljä haastateltavaa ja jutun toteuttaminen onnistui.

Järjen toimitus käy joka kevät toimitusvierailulla jossain muussa toimituksessa. Vuoden 2015 vierailu naistenlehti **Oliviaan** jäi mieleen sen murrospainotteisuuden takia.

Oliviassa tuli vahvasti esille se, kuinka kaikki alkaa pikkuhiljaa siirtyä nettiin. Eli me elämme sellaista median murrosta.

Vierailulla näki hyvin, miten aikakauslehtiä tehdään. Myös vuoden 2016 vierailu **Lännen Mediaan** oli Aliisasta mukava reissu.

Aliisa Rantanen on ollut aikaisemminkin mukana lehden teossa. Aliisa suoritti tiettinsä **Keski-Uusimaan** toimituksessa ja osallistui toissakesänä **Yleisradion siistiin kesäduuniin** kuukaudeksi. Siellä Rantanen toimi yhteiskuntayksikössä, muun muassa tekemässä kyselyitä ihmisille Helsingin kaduilla.

Kyselyihin vastaajia oli vaikea löytää. Kysymyksien luonteella saattoi olla osaa ongelmaan. Ihmiset eivät halua kauheasti kertoa omista kondomitottumuksistaan muille.

Elokuva-ala kiinnostaa Aliisa Rantasta

Yleisradion siistissä kesäduunissa Aliisa tutustui myös *Aamu-tv*:n kuvaukseen. Mukana oli kaksi muutakin Järvenpään lukion opiskelijaa, joista toinen oli myös Järjestä.

Järki apuna tulevaa miettiessä

Aliisan mielestä Järki toimii suurena plussana CV:ssä ja helpottaa töihin hakemista. Toimittajuuden lisäksi esimerkiksi **Sakari Mäkelän** kursseille osallistuminen on antanut suuntaa tulevalle.

Suunnitelmissa Aliisalla on hakea opiskelemaan elokuva-alaa esimerkiksi *Aalto-Yliopistoon* tai ulkomaille, kuten *University of Creative Artsiin* Englantiin.

Järjen tulevaisuus Järvenpään lukion osajissa ja yhteistyössä?

Aliisa toivoo, että toimittajat saadaan auttamaan toisiaan. Yhteistyö ja ryhmähenki olisi tärkeää. Järjen tulevaisuuden kannalta hän haluaisi lisätä näkyvyyttä ja toivoo, että Järki toisi esille lukion omia osajia jutuissaan.

Aliisa Rantasen jalanjäljissä seuraa allekirjoittanut, **Emma Virtanen** 4. jaksosta alkaen.

Alla vielä kaikki Aliisan omat jutut

Lista ei sisällä toimituksen tunnuksen alla tehtyjä kirjoituksia ja avustuksia.

[Ulkoministeri vieraili lukiolla \(11.11.2014\)](#)

[Kaamos karkoittui Art Cafessa \(24.11.2014\)](#)

[Maahanmuuttaja tai Suomessa syntynyt: ihmisiä kaikki \(11.12.2014\)](#)

[Suvaitsevaisuusviikko huipentui rakkauden päivään \(18.12.2014\)](#)

[Oispas tullut kesä näin talven keskelle \(28.2.2015\)](#)

[Järki-gurun jäähyväiset \(27.4.2015\)](#)

[Fysiikkaa Kalifornian auringon alla \(25.5.2015\)](#)

[Tervetuloa lukemaan Järkeä! \(11.8.2015\)](#)

[Lupa soittaa – ja tehdä virheitä \(7.9.2015\)](#)

[Älä jää homehtumaan \(14.9.2015\)](#)

[Ex-suurlähettiläs haluaa lisää luovuutta \(20.11.2015\)](#)

[Ronja Suokivi opk:n uudeksi puheenjohtajaksi \(29.4.2016\)](#)

[Vähän erilaista musiikkia \(14.9.2016\)](#)

[Ihmeotukset ja niiden olinpaikat \(16.11.2016\)](#)

Viikoittaiset sarjakuvat Järkeen – haastattelimme taiteilijaa

Ekaluokkalainen lukiomme kuvataidelinjaa käyvä **Ada Kalliomäki** aloittaa Järjessä uutena toimittajana tällä viikolla tuoden lehteen viikoittaiset sarjakuvat.

Ada kertoo kiinnostuksensa sarjakuviin ja niiden piirtämiseen olevan melko uusi, vaikka hän onkin piirtänyt aina kaikenlaista.

”Muistan pienenä katsoneeni, kun siskoni piirsi hevosia tosi hyvin. Ajattelin, että minäkin haluan olla hyvä piirtämään.”

Sarjakuviin kiinnostus lähti, kun hän viime vuonna osallistui

haasteeseen, jossa oli tarkoitus piirtää yksi sarjakuva päivittäin yhden kuukauden ajan. Ada kertoo nuorempana myös lukeneensa joitakin sarjakuvia kuten Aku Ankkaa, mutta hän ei omasta mielestään ole lukenut vielä tarpeeksi sarjakuvia elämänsä aikana.

Adan sarjakuvien aiheet käsittelevät arkipäiväisiä tilanteita sekä ajankohtaisia tapahtumia. Inspiraatiot hänelle tulevat kuin tyhjästä, esimerkiksi esineistä ja ihmisistä ympäröivässä maailmassa. Ada on myös piirtänyt sarjakuvia yhteiskunnallisista aiheista, mutta moni näistä aiheista on jo viimevuotisia ja vanhentuneita.

Omaa piirtotyylään Ada luonnehtii realistiseksi, mutta sarjakuvissa hän pyrkii epärealistiseen, leikkisämpään suuntaan.

Kuvataiteilun ohella Ada kertoo harrastavansa teatteria Järvenpään teatterin 16-19 -vuotiaiden ryhmässä, "Jäte-nuorissa". Teatteria hän on harrastanut jo kolme vuotta.

Tulevaisuudessa Adalla ei ole kiinnostusta ryhtyä sarjakuvataiteilijaksi eikä näyttelijäksi, mutta hän haluaa pitää nämä molemmat harrastukset kuitenkin mukana elämässään.

Adan sarjakuvia löytää Järjen sivuilta tiistaisin 24.1. lähtien.

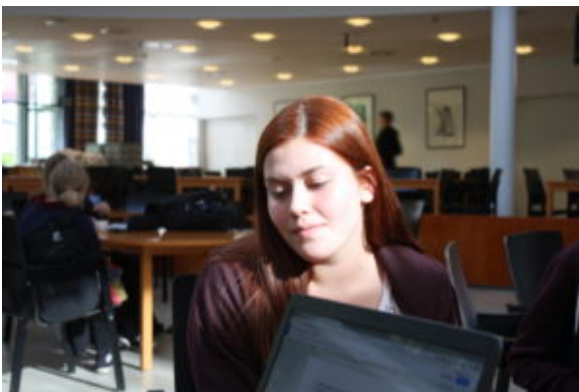
Uusien vaihto-oppilaiden

tunnelmia

Kolme kouluumme saapunutta vaihto-oppilasta kertoivat meille tunnelmistaan näin lukuvuoden alussa. He vastasivat näihin viiteen kysymykseen:

1. Why did you come to Finland?
2. What has been the most surprising or weird?
3. Have you learned Finnish?
4. What expectations do you have?
5. What are your thoughts at the moment?

Valentina Sagredo, Chile

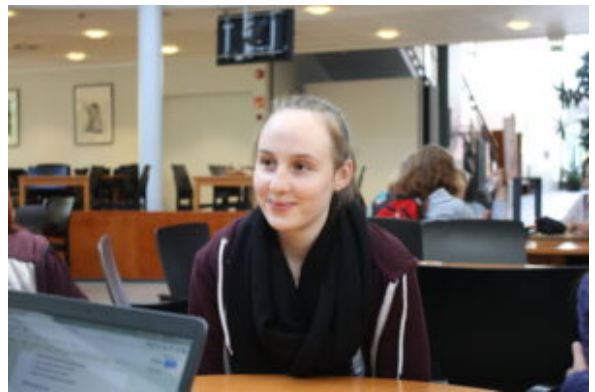

Valentina haluaa haastaa itsensä.

1. I didn't want a country where it would be easy to go to – on a holiday for example – like Italy. When I searched for more info about Finland, I really fell in love with the country.
2. Lunch and education are free!
3. A little bit, yeah.
4. To learn the language well and to make Finnish friends.
5. It's very different from Chile. I feel like I have more independence and school times also feel free. Some days are very fun and on some days you don't have much to do.

Karla Laib, Saksa

Karlasta suihkut ovat Suomessa suuria.

1. I have a host sister from Mexico but I didn't want to go so far away, I wanted to go to somewhere in Scandinavia. I got to Finland and now I couldn't imagine being somewhere else.
2. It's almost the same as in Germany. It's much more greener here though, and the showers feel big.
3. I started studying Finnish at home but it wasn't that easy. I only know a few words and my Finnish classes haven't started yet.
4. To get like a second home and to be able to speak Finnish after some time.
5. I like it here. I don't really have thoughts about this all.

Chiara Gerna, Italia

Chiara on mukana Järjessä!

1. First of all, I wanted to go far away from home to test myself and my independence. I had visited Helsinki 5 years ago and had really enjoyed it. This is a peaceful and green country where everyone can express their opinion freely.
2. Finnish people drink so much milk, it's not usual in Italy! The lunch and dinner times are also different.
3. Not yet, just a few words.
4. I don't want to have big expectations in case I can't reach them. But I will try to make this a great experience that I will remember for the rest of my life.
5. I'm lucky to be here, this experience really is unique and rare. It may be something that happens once in a lifetime.

It's much more greener here though, and the showers feel big. -Karla

Me suomalaiset olemme tunnetusti jöröjä tuppisuita, joten vaihtarin sopeutuminen lukion elämään voi joskus olla vähän hankalaa. Kaikki koulumme vaihtarit haluavat ystäväystyä suomalaisten kanssa ja kokea paikallista kulttuuria ruohonjuuritasolla, joten he ovat varmasti innoissaan päästessään juttelemaan kenen tahansa kanssa, oli aihe sitten päivän sää tai vaihtarikokemus! Tai se tuppisuus. Ken tietää.

Vähän erilaista musiikkia

[column size="three-fifth"]

Taiteilijanimellä Aksel Palmén elektronista musiikkia tekevä lukiomme toisen vuoden opiskelija on saavuttanut suosiota etenkin YouTuben pelikanavilla. Kipinä konemusiikkiin syttyi yläasteella.

Joskus seitsemännellä luokalla sain uusia kavereita, jotka kuuntelivat elektronista musiikkia. Sain kuulla, että yksi heistä tekee musiikkia itse.

Palmén latasi demoversion kaverin käyttämästä ohjelmasta, ja heti testaillessaan tajusi konemusiikin olevan se juttu. Tällä hetkellä hän tekee musiikkia harrastuksena, mutta YouTubeen ladatut kappaleet löytävät usein tiensä promootiokanaville ja sitä kautta esimerkiksi pelivideoihin. Palmén kertoo naurahtaen, että musiikki on hänen elämässään pääroolissa. Jos hän ei tee tai kuuntele musiikkia, hän kiinnittää huomiota ympäröiviin ääniin, joista voi saada inspiraatiota. [/column]
[column size="two-fifth" last="true"]

MIKÄ? ELEKTRONINEN MUSIIKKI

- on nostanut päätään tekniikan kehittyessä jo 1900-luvun lopulta, tosin nykymääritelmän mukaisia elektronisia kappaleita on luotu 1970–90-luvuilta lähtien
- vaihtelee kokonaan koneella tuotetusta sähköisillä instrumenteilla soitettuun musiikkiin
- alalajeja on kymmeniä ja niitä kehittyy koko ajan lisää
- EDM (elektroninen tanssimusiikki) on ollut jo useamman vuoden todella suosittua nuorison keskuudessa

[/column]

Ikinä ei tiedä mihin suuntaan biisi menee, kun sen aloittaa, usein se menee juuri vastakkaiseen suuntaan kuin oli ajatellut. 'Voisin tehdä iloista musiikkia – kas, tuli surullista musiikkia.'

Palménin tulevaisuudensuunnitelmat musiikin saralla ovat vielä hänen omien sanojensa mukaan hataralla pohjalla. Suomessa konemusiikista on vaikeaa tehdä itselleen uraa, mutta Palmén toivoo saavansa toteuttaa tulevaisuudessa unelmaansa musiikin parissa.

Tunnelmia vaihtovuodelta

Vaihto-oppilaamme Adam, Inga, Makeda, Oscar, Tessa ja Tomoka ovat viettäneet Suomessa nyt noin 10 kuukautta. Vaikka he ovat kaikki kotoisin eri maista, heitä yhdistää ainakin yksi asia: Ihmetys suomalaisten arkipäivän kulttuuria kohtaan. Makaronilaatikko on yhteisen inhon kohteena, v-sanaa viljellään paljon ja Helsingin oopperatalo ei miellytä silmää.

10 kuukautta on pitkä aika jossa varmasti on kerennyt oppimaan yhtä sun toista. Käyn keskustelua englanniksi, joten ensimmäiseksi kiinnostaa kuulla kuinka hyvin tunnetusti vaikea äidinkielemme on tarttunut ulkomaalaisiin ja yllätys yllätys, kiro sanat kajahtavat heti ensimmäisenä ilmaan. "Suomalaiset kiroilevat paljon" jatkuu selitys, "yllätyin, kun en kerran kuullut kokonaisen junamatkan aikana yhtään v-sanaa". Junat tuntuvat olevan mielenkiintoinen puheenaihe, kun Meksikossa asuva Oscar toteaa junien olevan aivan mahtavia, sillä hänellä ei aikaisempaa kokemusta kyseisistä kulkuneuvoista juurikaan ole, kun taas Japanista tullut Tomoka ihmettelee, miten VR:än junat voivat myöhästellä niin paljon. Samalla Tessa puolustaa Suomea kertomalla, miten heti ensimmäiset lumihiutaleet saavat Alankomaiden junaliikenteen moninkertaisesti parempaan kuntoon kuin Suomessa. Taisi VR jäädä tällä kertaa voiton puolelle, mutta edes julkiseen liikenteeseen ihastunut Oscar ei ollenkaan pidä myöhästyneen junan odottamisesta -28 asteen pakkasessa.

yllätyin, kun en kerran kuullut kokonaisen junamatkan aikana yhtään v-sanaa

Mikä tarvitsisi parannusta?

Kovan luokan makaronilaatikon kannattajana koin järkytyksen hetkiä kuullessani, että haastateltavat inhosivat yhdessä tätä arkipäivän ruokaa. Makaronilaatikko ei kylläkään ollut ainoa ruokapuolen asia mikä sai kritiikkiä, sillä vaihto-oppilaiden mielestä kokkaamme aina samoja ruokia uudestaan ja uudestaan. Eikä suomalaisten ruoanlaittotaitoja kohentanut sekään, että paikallinen meksikolainen ruoka ei maistunut ollenkaan meksikolaiselle vierailijalle. Seuraavaksi kyytiä saa suomalainen arkkitehtuuri, kun Tessa toteaa tylsien betonista valmistettujen kerrostalojen olevan masentavan näköisiä, mutta kritiikki ei rajoitu pelkästään harmaisiin kerrostaloihin, vaan Makeda jatkaa kertomalla kuinka hän ei pitänyt Helsingin oopperatalon ulkomuodosta. En kylläkään yhtään ihmettele Makedan kommenttia verratessani Helsingin oopperataloa hänen kotimaassaan sijaitsevaan Sydneyn oopperataloon.

Onko stereotypiat suomalaisista täysin totta?

Kun kysyn mitä neuvoja vaihto-oppilaamme haluaisivat antaa meille suomalaisille, kaikki tuntuvat olevan yksimielisiä puhumisen lisäämisestä: "Opetelkaa puhumaan, vastatkaa kun opettaja kysyy tunneilla jotain ja tuntemattomillekin saa puhua". Arkipäivän sosiaalisten tilanteiden hirvittävyys keskittyvä "Finnish nightmares" -sarjakuva on suosittu myös vaihto-oppilaiden keskuudessa. Stereotypiat normaalista kaduntallaajasta ovat tuttuja, mutta millaisia me oikeasti olemme ulkomaalaisen silmissä? "hiljaisia, ujoja, yleisesti ottaen hiukan sulkeutuneita" ovat ensimmäiset kommentit. Inga jatkaa: "Olette kaikki blondeja ja sinisilmäisiä" Tässä kohtaa on hyvä huomauttaa, että Inga on kotoisin Saksasta, joten blondeja ja sinisilmäisiä täytyy siis todellakin olla paljon, mutta keskustelu ajautuu nopeasti toiseen suuntaan: "Stereotypiat ovat kuin itseään toteuttava ennuste" Tessa

huomauttaa. Pian todetaankin, että kyllä suomalaisetkin osaavat olla puheliaita kun heihin on kerinnyt tutustua, tai viimeistään siinä vaiheessa kun alkoholia on päässyt verenkiertoon. Emmekä me loppujen lopuksi ole niin kylmiä kuin annetaan luulla, vaikka junissa pitääkin aina olla vähintään yksi penkki tyhjää muiden matkustajien välissä. Ja onhan sekin jo jotain, että Makedalle on tullut peräti kolme ventovierasta suomalaista omaehtoisesti juttelemaan 10 kuukauden aikana.

Emmekä me loppujen lopuksi ole niin kylmiä kuin annetaan luulla, vaikka junissa pitääkin aina olla vähintään yksi penkki tyhjää muiden matkustajien välissä

Mitä nyt kun vaihtovuosi on lopuillaan?

Ajatus siitä, että vaihto-oppilaat joutuvat pian lähtemään takaisin koteihinsa tuntuu heistä hiukan surulliselta, vaikka kotimaata onkin ikävä. Parhaat muistot suomesta tuntuu tulevan luonnonläheisistä asioista: Lappi, Pielisjärvi ja kesämökki mainitaan hyvinä muistoina, mitä en yhtään ihmettele, sillä suomen luonto on varmasti eksoottinen kokemus verrattuna esim. Japaniin tai Meksikoon, mutta kotiin lähtemistäkin jo odotellaan. Skype keskusteluja ollaan käyty jopa kotona odottavien kissojen kanssa ja Oscar ainakin palaa halusta päästä syömään kunnollisia meksikolaisia tacoja. Haastattelun lopuksi Adam, Inga, Makeda, Oscar, Tessa ja Tomoka haluavat vielä kiittää kaikkia ikimuistoisesta vaihtovuodestaan Suomessa ja koska näin vilpittömän tunteellinen kiitos on vieraan tuntuinen kokemus suomalaiselle toimittajalle, alan itsekin pohtimaan mihin maahan olisi mielenkiintoista lähteä vaihtoon.

Kielikonkari harrastaa avantouintia ja nauttii elämästä

Neljänkymmenen vuoden työura on kiitettävä saavutus – varsinkin silloin, kun siitä 36 vuotta on työskennellyt samassa paikassa. Järvenpään lukion konkariopettaja, englannin ja ruotsin lehtori Virpi Bunders jäi viime joulun alla hyvin ansaitulle eläkkeelle. Mitä hänelle kuuluu nyt?

”Oikein hyvää kuuluu”, Bunders sanoo ja hymyilee. ”Tuntuu hassulta olla näin vapaa.” Vapaata aikaa ei kuitenkaan juurikaan ole, sillä Bunders kertoo harrastavansa kenties enemmän kuin koskaan. Hän käy monta kertaa viikossa jumppa- ja pilatestunneilla ja pulahtaa lähes joka aamu hyiseen Itämereen uimaan kotonaan Helsingin Katajanokalla. Entinen kielten lehtori lukee myös paljon kirjoja niin suomeksi kuin vierailinkin kielillä – uusia suosikkeja ovat Kate Atkinson, Ian McEwan ja Herman Koch – ja sanoo matkustavansa välillä Itävaltaan tapaamaan lapsenlapsiaan.

Pirteä Bunders kertoo viihtyvänsä eläkkeellä mainiosti. Eläköityminen ei tullut niin sanotusti puun takaa, vaan hän valmistautui siihen puolen vuoden ajan niin henkisesti kuin konkreettisestikin, sillä hän arvelee täyttäneensä ainakin 30 lukion roskakoria suursiivouksen yhteydessä: ”Vein valehtelematta joka päivä puolen vuoden ajan luokan 3030 kaapeista tavaraa roskikseen.” Tutun työympäristön ja kollegoiden hyvästeleminen oli tietysti haikeaa pitkän uran jälkeen, mutta eläköityminen itsessään oli mukavaa.

Lukio on muuttunut radikaalisti

Bunders aloitti opettajana Järvenpäässä vuonna 1980 – ensin peruskoulussa, sitten lukiossa. Millainen koulumaailma oli 20

vuotta sitten? Bunders tarjoaa pikaisen läpileikkauksen lukion historiasta kasariajoista nykypäivään: "Nykyinen moderni lukio eroaa hirveästi vanhasta. Tämä uusi rakennus on ihanan tilava ja ilmava, paljon parempi kuin vanha, jossa oli mm. homeongelmia." Fyysisen ympäristön lisäksi sisältö on muuttunut valtavasti. Ennen koulunkäynti ei ollut kurssipohjaista, vaan opiskelijalla oli sama lukujärjestys koko vuoden ja mahdollisesti sama opettaja tietyssä aineessa koko lukion ajan. Nykyajan luokattomassa lukiossa opiskelijoilla on mahdollisuus valita itse, millaisia polkuja he haluavat lähteä seuraamaan.

Valinnaisuus on Bundersin mielestä hyvä asia. Sen mukana tulee tosin myös suuri vastuu omista opinnoista, mikä huolettaa Bundersia, sillä lukio-opiskelijat ovat vielä niin nuoria, etteivät he välttämättä tiedä, mitä oikeasti haluavat tai tarvitsevat. Lukiossa tulisi opiskella eri aineita laaja-alaisesti, mutta siltä ei saisi vaatia liikaa; perustietojen syventämistä voi jatkaa myöhemmin jatko-opinnoissa. Vieraiden kielten merkitystä hän korostaa erityisesti, sillä kielitaito avaa ovia maailmaan ja auttaa esimerkiksi työnhaussa. Itseään ei saa ruoskia liikaa, vaan tulisi pitää huolta omasta terveydestään ja sosiaalisista suhteistaan. "Teiltä vaaditaan paljon enemmän kuin ennen", Bunders sanoo ja huokaa.

Miksi opettajaksi?

Opiskelijoiden tulevaisuus ei silti huoleta Bundersia, sillä se on täynnä mahdollisuuksia. Omista suunnitelmistaan voi aina keskustella omon kanssa, mikä oli vielä meidän vanhempien lukioaikoina mahdotonta. "Oppilashuolto on kehittynyt hirveästi. Ennen vanhaan meillä ei tainnut olla yhtäkään päätoimista opoa, saati sitten kuraattoria tai koulupsykologia", Bunders pohtii. Saadessaan ylioppilaslain vuonna 1968 hänellä itsellään oli melko selkeä visio tulevaisuudesta. Englanninopettajan rohkaisemana hän lähti Englantiin ja rakastui kyseiseen maahan, haki Suomen viiteen yliopistoon lukemaan kieliä, pääsi loistavilla arvosanoillaan

joka ikiseen ja päätyi lopulta Helsinkiin hyvän asunnon saatuaan.

Järvenpään lukioon Bunders haki töihin sen takia, että se oli kätevän lähellä junarataa. Lukiossa hänet tunnettiin turvallisenä ja tasapuolisena opettajana, omien sanojensa mukaan ehkä vähän kaavoihin kangistuneena. ”Opettajan ammatissa on paljon hyvää”, Bunders sanoo. Vaikka kollegojen kanssa tehdään tiivistä yhteistyötä, työ on loppujen lopuksi melko itsenäistä, sillä tunnilla kukin opettaja on itse vastuussa kaikesta. Haastavaa on se, että töissä täytyy jaksaa olla iloinen ja reipas, vaikka aina ei huvittaisi, mutta nuorten kanssa työskentely on palkitsevaa. ”Nuorten kanssa jokainen tunti oli erilainen. Te olette kaikki niin hurmaavia.”

Ulkomaisten eksotiikkaa

Järvenpään lukiosta Bundersin mieleen ovat jääneet erityisesti projektit ja vierailut. Lukiolla on käynyt kylässä monenlaista poliitikkoa ja persoonaa, ja joka vuosi on ollut vaihto-oppilaita, joiden kanssa Bunders on tehnyt töitä. Hän kertoo lukuisten kansainvälisten kontaktien, projektimatkojen sekä vaihto-oppilaisiin ja heidän kulttuuriinsa tutustumisen laajentaneen perspektiiviään. ”Sääli, etten ole merkinnyt näinä vuosina Järvenpään lukiossa opiskelleiden vaihto-oppilaiden kotimaita karttaan”, Bunders harmittelee. Hän mainitsee käyneensä mm. Syyrian rajalla Turkissa tutustumassa paikalliseen kouluun.

Lapsuuden Elämäkirjassaan Bunders kirjoittaa halunneensa pienenä kauppatädiksi. Kauppatätiä hänestä ei tullut, ja hyvä niin, sillä pitkä ura opettajana on ollut äärimmäisen antoisaa. ”Minä olen tehnyt nyt työni ja olen siitä kiitollinen”, Bunders hymyilee, ”elämä tuntuu hyvältä.”

Vieras Lähi-Itä tutuksi

Tietokirjailija Hanna Nikkanen vieraili Järvenpään lukiossa 7.12.2015 esittelemässä kirjaansa *Arabikevät*. Nikkanen on julkaissut neljä tietokirjaa ja saanut lukuisia palkintoja sekä kirjoistaan että lehtiartikkeleistaan. Hän on omien sanojensa mukaan perehtynyt ”globaaleihin aiheisiin, jotka jotenkin liittyvät myös meihin”.

Hanna Nikkasen ura alkoi toimittajana. Nikkanen työskenteli ulkomaantoimituksessa ja kirjoitti aluksi lyhyitä juttuja, mutta kyllästyi tiivistämään suurta määrää tietoa lyhyiksi raporteiksi ja alkoi kirjoittaa pidempiä artikkeleita. Nikkanen ei kuitenkaan ollut tyytyväinen median sensuuriin ja siksi tunsikin, ettei ura toimittajana ollut hänelle idyllisin. Nikkasen ensimmäinen tietokirja *Viaton imperiumi* julkaistiin vuonna 2012. Nykyään Hanna Nikkanen on sekä tietokirjailija että vapaa toimittaja.

Hanna Nikkasen ja Lilly Korpiolan kirjoittama *Arabikevät* kertoo ”ilmiöstä kriisiuutisen takana”. ”Arabikevät” tarkoittaa Tunisian vallankumouksesta 2011 alkanutta kansannousujen aaltoa, joka johti esimerkiksi vallan vaihtumiseen Egyptissä ja Tunisiassa, sekä sisällissotaan monissa muissa maissa. Arabikevään käynnistäjänä toimivat nuorisotyöttömyys ja internet. Vaikka 80- ja 90-lukujen vauvabuumin vuoksi lapsien määrä perheessä oli kasvanut, perheen ensimmäiset pojat pystyttiin sijoittamaan esimerkiksi isän kanssa samaan työhön. Kuitenkin ”kolmannet pojat” jäivät työttömäksi ja lähtivät etsimään paikkaansa maailmasta. Internetin ansiosta hallitsijat eivät voineet enää rajoittaa tiedonkulkua, jolloin tieto vallan väärinkäytöksistä ja korruptiosta levisi kaikille. Tämän houkutteli joutilaita

nuoria mukaan mielenosoituksiin. *Arabihevät* käsittelee ilmastonmuutoksen seurauksia, modernisaatiota sekä muita ajankohtaisia aiheita ja niiden vaikutusta arabimaissa. Nikkanen ja Korpiola kertovat kirjassa myös omista kokemuksistaan ja matkoistaan kyseisissä maissa.

Nikkanen on tuotannossaan keskittynyt siihen, ”mikä on Suomesta löytyvien ilmiöiden paikka suuressa maailmassa”. Nikkasen tuotanto keskittyy siis meille tuttuihin aiheisiin, jotka ovat kuitenkin maailmanlaajuisia. On kuitenkin toivoa – Hanna Nikkasen vieraillessa Kairossa 2011 järjestettiin eräänlainen messu, jossa sai kysellä ja väitellä eri ideologioiden edustajien kanssa. Nikkanen toteaa, että Kairossa oli tuolloin ”mieletön nousevan itseluottamuksen fiilis”. On siis muitakin keinoja vaikuttaa kuin barrikadeille nouseminen.

Tarina ensin, vaikuttaminen sitten

Kirjailija Pauliina Susi vieraili Järvenpään lukiolla 29.10.2015 kertomassa uusimmasta romaanistaan *Takaikkuna* (2015). Vuonna 1968 syntynyt Susi on valtiotieteiden maisteri, vapaa toimittaja ja kahden lapsen äiti. Aikaisemmin hän on kirjoittanut kuunnelmia, novelleja eri kokoelmateoksiin sekä neljä menestynttä romaania.

Esikoisteos *Ruuhkavuosi* (Tammi, 2005) sekä sitä seurannut *Lukot* (Tammi, 2008) käsittelevät ihmissuhteita. Äitiyden ihanuudesta ja kamaluudesta vitsiä vääntävän *Ruuhkavuoden* pääosassa on kolmekymppinen Minna, joka päättää yhden vuoden aikana rakentaa talon, tehdä gradun ja hankkia lapsen.

Sanomattakin tietää, että onhan siinä hirveä urakka. "Ammensin kyllä ideoita omista kokemuksistani", Susi sanoo ja hymyilee vinosti. Luulisi, että kotoa käsin työskentelevällä kirjailijalla olisi aina aikaa perheelle, mutta Susi sanoo toista: kirjailijan ammatin huono puoli on siinä, että työasioita ei voi jättää työpaikan oven taakse ja vaihtaa vapaalle kotiin tullessa. Työ- ja vapaa-aikaa on välillä vaikea erottaa toisistaan

Kuva:
pauliinasusi.fi

Romaanien kirjoittamisen lisäksi Susi on tekee töitä vapaana toimittajana. Freelancerin hommien välillä hän on työskennellyt toimitussihteerinä esimerkiksi Sara- ja Kotiliesi-lehdissä sekä Helsingin yliopiston Yliopistolainen-lehden päätoimittajana. Samasta yliopistosta hän aikoinaan valmistui valtiotieteiden maisteriksi pääaineenaan sosiologia ja sivuaineenaan viestintä. Ihmisten keskinäisen vuorovaikutuksen ja markkinoinnin tuntemus on selvästi vaikuttanut hänen kolmen uusimman jännitysromaaninsa, *Pyramidin* (Tammi, 2009), *Nostalgian* (Tammi, 2010) ja *Takaikkunan* teemaan. Ne sijoittuvat kylmään bisneksen maailmaan, jossa aika on rahaa ja harvat pääsevät huipulle. *Takaikkunan* aihe on hyytävän ajankohtainen: stalkkaus ja verkkorikollisuus. "Taustatyötä tehdessäni opin paljon internetin vaaroista", Susi toteaa.

Yhteiskuntakriittisyys on siis Suden tuotannolle tyypillistä. Pyrkiikö hän kirjoittamalla vaikuttamaan ihmisten mielipiteisiin vai tuottamaan puhdasta viihdettä? "Kirjoittamisessa on ensisijaisesti kyse tarinoiden kertomisesta. Kun syntyy hyvä tarina, sen haluaa tietenkin jakaa muille", Susi sanoo. "Haluan kyllä kirjoittaa ajankohtaisista aiheista, sillä ne kiinnostavat minua." [pullquote-left]Yhteiskuntakriittisyys on siis Suden tuotannolle tyypillistä.[/pullquote-left] Kirjailijan tai toimittajan ammatista haaveilevia nuoria Susi kehottaa lukemaan, kirjoittamaan ja seuraamaan maailman tapahtumia aktiivisesti. Hän itse on nauttinut kirjoittamisesta pienestä lähtien ja tiesi jo lukiossa haluavansa valtiotieteelliseen ja sitä kautta toimittajaksi. Ahkeruus ja päämäärätietoisuus kannattavat, on unelmana sitten kärkevien kolumnien tai hömppäkirjojen kirjoittaminen.